

СЛАВУТИЧ

Тебе я оспівую, місто чудове,
що виросло всупереч лютій біді.

В лісах придніпровських

величні будови,

які возвели трударі молоді.

Славутич узимку — мов біла хмаринка,

Весною — мов квітка на сивій землі.

А влітку це місто — як сонця краплинка,
а осінь несуть журавлі на крилі.

Від свят натомитись ніяк ми не можем,
не можем ніяк ми гуртом сумувать.

На клумбу барвисту Славутич наш схожий,
Гостей він готовий завжди зустрічатъ.

Змінить нас ніколи й нікому не вдасться,
хай горю не буде повік вороття!

Славутич — це радість, натхнення і щастя!

Славутич — це наше життя!

Ольга ФОМІНА,

учениця 10 класу школи № 3